

Ponoszenie przez wierzyciela kosztów postępowania wywołanego skutecznym sprzeciwem od spisu wierzytelności a prawo do sądu

W postępowaniu restrukturyzacyjnym w roli wierzyciela występuje zazwyczaj co najmniej jedna instytucja finansowa. Każdy wierzyciel (w tym bank), aby chronić swoje interesy (np. zapewnić sobie właściwą siłę głosu), powinien upewnić się, że jego wierzytelność została prawidłowo ujęta w spisie wierzytelności. Prawo restrukturyzacyjne nie przewiduje jednak instytucji zgłoszenia wierzytelności przez wierzyciela. Spis wierzytelności przygotowuje nadzorca sądowy albo zarządca. Jeżeli spis w postępowaniu układowym lub sanacyjnym będzie zawierał nieprawidłowości, wierzyciel stanie przed koniecznością wniesienia sprzeciwu, jego opłacenia i ponoszenia innych kosztów postępowania wywołanego sprzeciwem. Celem niniejszej publikacji jest wskazanie kontrowersji związanych m.in. z zasadą bezzwrotności opłaty od takiego sprzeciwu.

PAWEŁ BARTOSIEWICZ
IWONA JASIAK

Zasady ponoszenia kosztów postępowania w świetle art. 208 p.r.

Przepisy p.r.¹ regulują zagadnienie kosztów postępowania w ten sposób, że – co do zasady – każdy uczestnik postępowania ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie. Artykuł 208 ust. 2 p.r.² wprowadza ogólną zasadę, że wierzyciele nie mogą domagać się zwrotu kosztów, które ponieśli w związku z udziałem w sprawie, w tym opłat sądowych i kosztów zastępstwa procesowego. **Jest to przeciwieństwo funkcjonującej w postępowaniu procesowym zasady odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą to strona przegrywająca sprawę jest obowiązana zwrócić przeciwnikowi koszty procesu (art. 98 § 1 k.p.c.).**

¹ Ustawa z 15.05.2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 1574, ze zm.), dalej: „p.r.”.

² Takie rozwiązanie przewidziano również w art. 520 § 1 k.p.c., regulującym zasady ponoszenia kosztów w postępowaniu nieprocesowym, oraz w art. 233 ustawy z 28.02.2003 r. – Prawo upadłościowe (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 2171, ze zm.), dalej: „p.u.”.